

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼
ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਕਪੂਰ ਜੇ.
ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਜੋਵੰਦ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲ ਕੀੜੀ,
ਬਨਾਮ
ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ, 284।

ਕਸਟਮ—ਪੰਜਾਬ—ਤੋਹਫਾ— ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤਹਿਸੀਲ ਵਿਚ ਇਕ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪਾਊਟਰ—ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1865, 1914 ਅਤੇ 1940 ਦੇ ਤਿੰਨ ਰਿਵਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਕਥਨ, ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ 60 ਕਨਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 4 ਕਨਾਲ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਕ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ, ਮਿਤੀ 12 ਮਾਰਚ 1948, ਸ੍ਰੀ ਬਹਾਈ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਤਰਨਤਾਰਨ, ਮਿਤੀ 11 ਦਸੰਬਰ 1948 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। , 1941, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਐਸ ਐਲ ਪੁਨੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੇਐਲ ਭਾਟੀਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ। - .

ਨਿਰਣਾ

ਮੀਲਦਾਰ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜੋਵੰਦ ਸਿੰਘ ਸੀਨੀਅਰ ਅਪੀਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਚੰਦ* ਦੇ ਇੱਕ j ਫਰਮਾਨ ਅਪੀਨ ਅਪੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਕਪੂਰ ਜੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਸਟਮ ਕਰਨ ਲਈ

ਤਰਨਤਾਰਨ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਮੁਰਾਦਪੁਰ ਦੇ ਮੱਲੀ ਜਾਟ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਰੀਬ 4 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਗੁਰੋ ਅਤੇ ਗੌਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈ ਜੋ ਦਾਨੀ ਦਾ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਹਫੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਟ ਲਿਆਇਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1940 ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ-ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਪੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਮ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ, ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰੂੜ ਸਿੰਘ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ 1940 ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਏਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 52, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀਆਂ ਦੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਸੱਚਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ 1865, 1914 ਅਤੇ 1940 ਦੇ ਤਿੰਨ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਕਥਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰੀਬ 4 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ 60 ਕਨਾਲ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ। AP ਪੈਲੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾਨੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1949 ਈਪੀ 209।

ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਬੂਤ। ਸਵਾਲ- ਜੇ, ਤਰਨਤਾਰਨ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਕਸਟਮ ਜੋਵਨ " ਓਇੰਗ " ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ । ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ, ਆਇ

ਸੰਨ 1865 ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿੱਚ, ਐਕਸ. ਪੰਨਾ 1, ਜੋ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੀਆਂ ਮੱਲੀਆਂ ਦਾ

ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ^ ^ • * ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਧੀਆਂ ਜਾਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜੱਦੀ ਜਾਂ ਖੁਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਪਰ ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੰਬਰ 3 ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸ਼ੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨੰਦਨ, ਉਸਦੀ ਧੀ, “ਅਤੇ ਉਹ, ਵਾਰਸ, ਅਜੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।” ਤੋਹਫ਼ਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਅਮ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 8 ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਾਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਹਿੰਦੂ ਜਾਟ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਨੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1914 ਦੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਕ੍ਰੋਕ ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਏਮ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 113 ਦਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 117 ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਦਾਜ ਸਵਾਲ ਨੰ: 113 ਅਤੇ 117 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਪ੍ਰ: 113. ਕੀ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਦਾਜ (ਜਹੇਜ਼) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ, ਜੱਦੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ (1) ਪੁੱਤਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ (2) ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ? , ਅਤੇ ਕੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਹਿਮਤੀ?

A. ਮੁਗਲਾਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਚੱਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀ * ਚੱਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹਿੱਸਾ, ਸੰਪਤੀ ਦੇ 20 ਵੇਂ ਜਾਂ ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੁਗਲਾਂ -

ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਵੈਧ ਹਨ।

ਪ੍ਰ: 117. ਕੀ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਦਾਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ, ਚੱਲ, ਅਚੱਲ, ਜੱਦੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਹਿੱਸਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪੁੱਤਰਾਂ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜਵਾਈ ਨੂੰ? |a ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ (1) ਪੁੱਤਰ ਹਨ, (2) ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਜੇ ਅਜਿਹੇ

ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਲਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੱਸੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

A. ਜਵਾਬ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਵਾਲ 113 ਤੋਂ 116 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਮਾਂਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰ: 118 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਸਵੇਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਾਨ ਤੋਹਫ਼ਾ ਗੈਰ - ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਲ 1940 ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 112 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਜੇਵਾਨ ਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1 ਜੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੇ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ, ਧੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜਵਾਈ ਆਦਿ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇਵੇ" ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਅਨੁਪਯੋਗ - ■ ~ ਡਿਕਸ 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕਪੂਰ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਅੰਤਿਕਾ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਕਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1940 ਦਾ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਆਮ ਮਰਿਆਦਾ ਦੇ ਇੰਨਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਏਆਈਆਰ 1949 ਈਪੀ 209 ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਏਪੀ ਪੀਲੈਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 1865 ਵਿੱਚ, ਪੱਖੀ - ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਧੀ ਜਾਂ ਧੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਤਾਂ ਧੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1865 ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਪੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ - ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1914 ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 117 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਸੰਪਤੀ ਦੇ 20 ਵੇਂ ਤੋਂ ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਅਤੇ 1940 ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਨੂੰ ਹੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ, ਜੋ ਕਿ 1940 ਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ- ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਮ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 1894 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਇਨ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਾਕਮ ਖਾਂ (1), ਜੋਵੰਦ ਸਿੰਘ ਹੱਜ ਸੀ ਜੋ 1 ਤਰਨਤਾਰਨ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਹਿਸੀਲ ਦੇ ਮੰਝ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ, ਇੱਕ ਜਵਾਈ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ- ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੋਤਾ ਸੀ-

ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੀ. ਪ੍ਰਥਾ ਕਪੂਰ ਜੋ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।*-

ਪਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਬੈਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤਹਿਸੀਲ ਦੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਰਹਿਤ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ (2) ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜਨਾਲਾ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਮਨੂਜ਼ਈ ਪਠਾਣ ਸਨ। ਤਰਨਤਾਰਨ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਇਹ ਆਮ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਪਰ ਤਰਨਤਾਰਨ ਦੇ ਪੱਖੀ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਰਹਿਤ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਧੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਅਤੇ ਜਾਮਨੀ ਦੇ ਤਿਹਾਈ ਤੱਕ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ।”

ਖਾਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾ (3), ਜੋ ਕਿ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਮੁਹੰਮਦ ਗਮਨ ਜਾਟਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ, ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਪੁਰਖੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

fi) 140 ਪੀਆਰ 1894.

5 ਪੀਆਰ 1895

(2)

(3) **98 ਪੀਆਰ 1895**

ਬੇਅੌਲਾਦ ਮਾਲਕ ਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੀਤਲਦਾਰ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ., ਪੀ. 466 ਨੇ ਕਿਹਾ:- ਜੇਵੰਦ ਸਿੰਘ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ, ਰਿਵਾਜ-ਇ-ਅਮ ਨੇ ਧੀ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਅੌਲਾਦ ਸਮਰਥਕ ਕਾਪਕਸ ਜੇ. ਪਾਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਨੇ ਜੱਦੀ ਸੀਟੀਟੀ '* ਦੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਿਚ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਦਰਜ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ, ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਬੈਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਰੀਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਰਿਵਾਜ-ਇ-ਅਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾ ਕੇ ਹਨ। ਨੰਬਰ 140, ਪੰਜਾਬ ਰਿਕਾਰਡ, 1894 ਵਿਚ, ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਮੰਝ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਵਿਚ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜੈ ਡਾਇਲ ਬਨਾਮ ਸੰਤੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਅੌਲਾਦ ਮਰਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਧੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਦਾਨੀ. ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ..

ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 1865 ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦੀ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ

(1) **74 ਪੀਆਰ ਆਈ.ਐਮ**(2) **5 ਐਮ. 18851**

ਇਸ ਲਈ ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜੇਵੰਦ ਸਿੰਘ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ, ਜੋ ਤਿੰਨੋਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 52 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਕਪੂਰ ਜੇ ਕੋਈ ਸਹੀ ਕਥਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1940 ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 112 ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੰਨਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਕਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ

ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ. 1914 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਸਟਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਕਾਮਨ ਵਗ਼ਹੀਰ ਅਲਟ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਰ.ਆਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਕ ਰੀਤ ਜੋ ਧੀਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਤਹਿਸੀਲ ਤਰਨਤਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ 1894 ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਣ-ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ.

ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਛੇ ਜੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ 4 ਕਨਾਲਾਂ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਲ 1940 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 112 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਰਿਵਾਜ ਇੱਕ ਸਹੀ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਅਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ* ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਹੀ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ